

090411 Påsknatten Henrik Glamsjö

Vi har gått från elden ute i den kyliga natten, med ljuset först har vi gått in till Guds altare för att, fortfarande i mörker, men med påskljuset glimmande i mörkret höra om Guds folks vandring med sin Gud. Ur slaveriet i Egypten, genom Röda havet och fram till graven.

Graven som egentligen skulle varit stilla, men vars dörr nu är sönderbruten. Och vägen öppen för oss genom dopet, och uppståndelsen med vår Herre och broder: Jesus Kristus.

Påsknatten började vid elden och går vidare till vattnet, dopets vatten och vi får förnya våra doplöften och påminna oss om Guds löfte i dopet: jag är med er alla dagar.

Låt oss stanna i påsknatten inför dessa två, eld och vatten. Två poler i livet motsatta kan tyckas men båda nödvändiga för livet. Vi kan inte tänka oss liv utan vatten men inte heller utan solen som ger energi för växten.

Elden är grundläggande för vårt liv. Elden ger oss ljus och leder oss i natten. Vi kände det när vi stod där ute, och den elden som ger oss ljus är samma livgivande kraft som Gud tände i skapelseögonblicket när han sade: ljus bli till. Det är själva skapelsemorgonen som blir närvarande i Kristi uppståndelse. Jesus Kristus uppstod från de döda med samma Guds kraft som formade världen.

Elden fördriver också kylan. Ur det kalla och vindpinade kaoshavet lyfte Gud allt som finns till. Var och en av oss som hukat runt en lägereld och värmt sin mat vet hur livsnödvändig denna värme är. Där runt elden skapas ett rum av värme och ljus som fördriver det kompakta mörkret. Vi vänder oss naturligt mot ljuset och värmen och vänder ryggen mot mörkret som omger oss. Värme ger liv men döden är kall. I påsknatten fördrev Gud med sin andes eld kylan ur graven och fyllde Jesus Kristus med liv.

Vattnet är precis som elden nödvändigt för allt liv. Vattnet är det vatten som frambringar livet i skapelseögonblicket. Vi lever av vatten och vi föds som människor ur vatten. Därför är vattnet också närvarande i påsknatten eftersom vi går med Kristus från döden in i livet. Vi följer honom genom graven och till ett nytt liv. Det sker i dopets vatten. När vi påminns om dopet här inatt påminns vi också det nya liv Jesus har gett åt oss. Nytt liv, nya möjligheter för mörkret, ondskan och döden har inte sista ordet.

Dessa två grundelement i skapelsen och symboler får i påsknatten tala för oss om det som hände i påsknatten. Dessa två får egentligen representera hela skapelsen. I påsknatten väcks Kristus till liv. Han har besegrat döden, mörkret och kylan. Det är räddningen inte bara för honom och för oss människor. Det är djupast sett en ny öppning för hela skapelsen. Det är nyskapelse. Och skulle inte Guds folk lovsjunga honom så skulle själva stenarna ropa.

För det är fysisk ting som förkunnar Jesu uppståndelse för Jesus uppstod med sin kropp. Det var inte en skenkropp, det var inte en annan verklighet än min, det är inte i någon annans liv än mitt som Jesus kommer med ljus, frid och försoning. Det är mitt eget varje människas och världens, hela skapelsens

mörker han har besekrat. Uppståndelsen är ingen teologisk konstruktion, vi tror att det som skedde var just så enkelt och fantastiskt som det såg ut för dem som hittade den tomma svepningen där inne.

Elden och vattnet visar oss att Jesu uppståndelse har med det som är nödvändigt för livet att göra, ja själva uppståndelsen är livets seger över döden.

Med uppståndelsens låga brinnande i våra händer får vi gå till dopets grav och vatten för att förnyas i vårt dop. Återförs till befrielsen ur Egypten, Röda havet, korset och den tomma graven. Vi får låta orden: jag är med er alla dagar elda oss vidare mot honom som lever och råder i evighet: Jesus Kristus vår Herre.

AMEN